

7 Ιουλίου, 1990

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΦΟΣΙΔΕΡΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 587/88, 670/88).

- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Θέση Βοηθού Πρώτου Ελεγκτή Μεταφορών στο Τμήμα Οδικών Μεταφορών — Συστάσεις Προϊσταμένου υπέρ του ενδιαφερομένου προσώπου — Υιοθέτηση της σύστασης από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), η οποία έκρινε ότι, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια, το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει έναντι των ανθυποψηφίων του — Η απόφαση της ΕΔΥ κρίθηκε λογικά επιτρεπτή και επικυρώθηκε.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Πρέπει να συνάδουν με τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για να λαμβάνονται υπόψη — Σε αντίθετη περίπτωση οι συστάσεις παραγνωρίζονται ή δίδεται σ' αυτές περιορισμένη βαρύτητα — Δεν είναι αναγκαία η αναφορά σε υποψηφίους τους οποίους ο Διευθυντής δεν είχε πρόθεση να συστήσει.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Διαδραματίζει αποφασιστικό ρόλο όταν τα άλλα στοιχεία είναι ίσα.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προκατάληψη — Εφαρμοστέες αρχές.
- Λέξεις και Φράσεις — "Δημόσιος υπάλληλος" στο Άρθρο 2 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, Ν. 33/67 — Σημαίνει "τον κατέχοντα δημοσίαν θέσιν είτε μονίμως είτε προσωρινώς είτε ανατληρωματικώς".

Λέξεις και Φράσεις — "Δημόσια Υπηρεσία" στο Άρθρο 2 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, Ν. 33/67.

Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο διορίστηκε στην προσωρινή θέση Ελεγκτή Μεταφορών, 1ης Τάξης, την 1/11/76 και από τις 15/11/83 κατείχε τη μόνιμη θέση Ανώτερου Ελεγκτού Μεταφορών, 2ης Τάξης. Η ΕΔΥ αποφάσισε να τον προάξει στην επίδικη θέση, αφού έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις (1983-1987) και τη σύσταση του Διευθυντή. Ο αιτητής στην παρούσα προσφυγή, Καψοσιδέρης, βαθμολογήθηκε σαν "Καλός" για τα ίδια έτη και ήταν επίσης αρχαιότερος κατά επτά χρόνια των ανθυποψηφίων του. Ο δικηγόρος του πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι η αξιολόγηση του Διευθυντή ήταν προϊόν προκατάληψης εναντίον του. Ο άλλος αιτητής, Φοινικαρίδης, χαρακτηρίστηκε σαν "Εξαιρέτος" και δεν παρουσίαζε ουσιαστική διαφορά από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Σε αρχαιότητα προηγείτο κατά δύο μήνες περίπου του ενδιαφερομένου προσώπου.

Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η επίδικη απόφαση έπασχε λόγω:

- 1) της απόδοσης υπέρμετρης βαρύτητας στη σύσταση του Διευθυντή η οποία δεν ήταν αιτιολογημένη, 20
- 2) της παραγνώρισης των καθιερωμένων προσόντων,
- 3) πλάνης περί τα πράγματα και το νόμο, 25
- 4) παράλειψης διεξαγωγής δέουσας έρευνας ως προ το κατά πόσο το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ικανοποιούσε τα σχέδια υπηρεσίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι: 30

Ο αιτητής Καψοσιδέρης, που εγείρει το θέμα προκατάληψης, πρέπει να παρουσιάσει συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά για θεμελίωση εχθρικής διάθεσης και προκατάληψης. Το Δικαστήριο, με βάση τα ενώπιόν του στοιχεία, βρίσκει ότι ο αιτητής αυτός απέτυχε να αποδείξει τον περί προκατάληψης ισχυρισμό του. 35

Ο διευθυντής δεν είχε υποχρέωση να αναφερθεί σε υποψηφίους που δεν είχε πρόθεση να συστήσει. Η σύστασή του για προαγωγή του ενδιαφερομένου προσώπου δεν παραπλάνησε την ΕΔΥ ως προς την καταλληλότητά του. Οι συστάσεις του Διευθυντή δεν αφίσταντο του περιεχομένου των εμπιστευτικών εκθέσεων. Επιπρόσθετα η ΕΔΥ έκαμε πλήρη διερεύνηση και συνεκτίμηση όλων των 40

νομίμων κριτηρίων πριν καταλήξει στην απόφασή της.

Η αρχαιότητα του αιτητή Καψοσιδέρη δε θεμελιώνει έκδηλη υπεροχή έναντι των ανθυποψηφίων του.

5

Η ΕΔΥ ενήργησε μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της εξουσίας στην επιλογή του ενδιαφερομένου προσώπου για προαγωγή στην επίδικη θέση και η απόφασή της ήταν λογικά επιτρεπτή.

10

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

Savva and Another v. Public Service Commission (1988) 3(A) C.L.R. 102,

Georghiou and Others v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2473,

20

Papaleontiou v. Karageorgi and Another (1987) 3(A) C.L.R. 211,

Theodosiou v. Republic 2 R S.C.C. 44,

Ioannou v. Republic (1977) 3 C.L.R. 61,

25

Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823,

Μουρτζής ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1615,

30

Σταύρου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1206,

Lardis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 64,

Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,

35

Republic v. Koufettas (1985) 3(C) C.L.R. 1950,

Κυπριανίδης ν. Δημοκρατίας (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 3101,

40

Ioannides and Others v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 278,

Χριστοφίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1367,

Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437,

- Soteriadou and Others v. Republic* (1983) 3(B) C.L.R. 921,
- Σάββα ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2037,
- Georghiou and Others v. Republic* (1988) 3(A) C.L.R. 678, 5
- Φωτίου και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2622,
- Georghiades and Another v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 257. 10
- Προσφυγή.**
- Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση Βοηθού Πρώτου Ελεγκτή Μεταφορών στο Τμήμα Οδικών Μεταφορών, αντί των αιτητών. 15
- Χρ. Κιτρομηλίδης*, για τον Αιτητή στην Προσφυγή 587/88.
- Π. Παπαγεωργίου*, για τον Αιτητή στην Προσφυγή 670/88. 20
- Α. Παπασάββας*, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.
- Α. Σ. Αγγελίδης*, για το Ενδιαφερόμενο Πρόσωπο. 25
- Cur. adv. vult.*
- ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Οι αιτητές με τις παρούσες προσφυγές, οι οποίες συνεκδικάστηκαν για το λόγο ότι στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και παρουσιάζουν κοινά νομικά και πραγματικά σημεία, προσβάλλουν την εγκυρότητα της προαγωγής στη μόνιμη θέση Βοηθού Πρώτου Ελεγκτή Μεταφορών στο Τμήμα Οδικών Μεταφορών από 1/5/88 του ενδιαφερομένου μέρους Πάτροκλου Κυθραιώτη, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 27/5/88 με αρ. 2327. 30
- Η θέση Βοηθού Πρώτου Ελεγκτή Μεταφορών, σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας, είναι θέση προαγωγής και για το λόγο αυτό η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας - που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως "η Επιτροπή" - στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 2/10/87 (Παράρτημα 2 στην ένσταση), έχοντας υπόψη τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας Τμηματικών Επιτροπών, σύμφωνα με το Άρθρο 36 των 40

Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1983 (Κανονιστική Διάταξη 3), αποφάσισε να ετοιμασθεί και σταλεί στον Πρόεδρο της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής κατάλογος των υποψηφίων για προαγωγή μαζί με τους φακέλους των Εμπιστευτικών Εκθέσεων και το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, πράγμα το οποίο έκαμε ο Γραμματέας της Επιτροπής (Παράρτημα 3).

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων, σαν Πρόεδρος της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής, με επιστολή του, ημερομηνίας 28/1/88 (Παράρτημα 4), διαβίβασε στην Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής η οποία σύστησε για προαγωγή τέσσερις υποψηφίους τους οποίους έκρινε ότι κατείχαν τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα, ανάμεσα στους οποίους συμπεριλαμβάνονταν οι αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος. Η Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας, στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 12/2/88 (Παράρτημα 5), αφού έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής αποφάσισε να εξετάσει το θέμα πλήρωσης της θέσης σε μεταγενέστερη συνεδρία, στην οποία να κληθεί να παραστεί και ο Διευθυντής του Τμήματος Οδικών Μεταφορών.

Η Επιτροπή, κατά τη συνεδρίασή της με ημερομηνία 15/4/88 (Παράρτημα 6), αφού άκουσε τις απόψεις και τη σύσταση του Διευθυντή και αφού εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης και από τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, τις κρίσεις και τη σύσταση του Διευθυντή, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Πάτροκλος Κυθραιώτης υπερείχε των άλλων υποψηφίων με βάση το σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη θέση Βοηθού Πρώτου Ελεγκτή Μεταφορών, Τμήμα Οδικών Μεταφορών από 1/5/88.

Το σχετικό πρακτικό της συνεδρίας αυτής, κατά την οποία η Επιτροπή έλαβε την επίδικη απόφαση, είναι το ακόλουθο:

"Στη συνεδρίαση ήταν παρών και ο Διευθυντής του Τμήματος Οδικών Μεταφορών κ. Ανδρέας Αναστασιάδης.

Αυτός ανέφερε τα εξής:

Με βάση τα τρία κριτήρια ο Κυθραιώτης είναι ο καλύτερος. Στην αξία αυτός είναι ο καλύτερος, όπως φαίνεται από τις Εκ-

θέσεις των τελευταίων πέντε ετών και έχει και προσόντα περισσότερο από όλους. Είναι εξαιρετικός υπάλληλος και ο καλύτερος που έχει στο Τμήμα. Είναι σχεδόν αναντικατάστατος.

Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής του Τμήματος Οδικών Μεταφορών αποχώρησε από τη συνεδρίαση. 5

Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψήφιων. 10

Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και σύσταση του Διευθυντή. 15

Η Επιτροπή απόδωσε τη δέουσα σημασία στο σύνολο των Εμπιστευτικών Εκθέσεων. Στις περιπτώσεις όμως που έγιναν από Προσυπογράφοντες Λειτουργούς ανατιολογητές τροποποιήσεις, λήφθηκαν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο. 20

Ενδεικτικά, αναφέρονται πιο κάτω οι βαθμολογίες των υποψηφίων στα τελευταία πέντε χρόνια: 25

1. Καψοσιδέρης Αρίσταρχος Α:	1983	"Κ"	(0-4-7-1 κενό)	
	1984	"Κ"	(0-3-9)	
	1985	"Κ"	(0-3-9)	
	1986	"Κ"	(0-3-9)	
	1987	"Κ"	(0-6-6)	30
2.				
3. Φοινικαρίδης Νίκος	1983	"Ε"	(11-1-0)	
	1984	"Ε"	(11-1-0)	
	1985	"Ε"	(11-1-0)	35
	1986	"Ε"	(11-1-0)	
	1987	"Ε"	(12-0-0)	
4. Κυθραιώτης Πάτροκλος:	1983	"Ε"	(12-0-0)	
	1984	"Ε"	(12-0-0)	40
	1985	"Ε"	(12-0-0)	
	1986	"Ε"	(12-0-0)	
	1987	"Ε"	(12-0-0)	

Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων.

5 Από πλευράς αρχαιότητας, η Επιτροπή σημείωσε ότι πρώτος είναι ο Καψοσιδέρης που κατέχει τη θέση Ανώτερου Ελεγκτή-Μεταφορών από 1.4.76, η οποία μετονομάστηκε σε Ανώτερο Ελεγκτή Μεταφορών, 2ης Τάξης, από 1.1.81, δεύτερος ο Παππαρίδης, τρίτος ο Φοινικαρίδης και τέταρτος ο Κυθραιώτης που κατέχουν τη θέση Ανώτερου Ελεγκτή Μεταφορών, 2ης Τάξης, από 15.11.83. (Η αρχαιότητά τους κρίθηκε με βάση την ημερομηνία διορισμού τους στην προηγούμενη θέση.)

15 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή, κρίνοντας, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), ότι ο Πάτροκλος Κυθραιώτης υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη (Τακτ. Προύπ.) θέση Βοηθού Πρώτου Ελεγκτή Μεταφορών, Τμήμα Οδικών Μεταφορών, από 1.5.88."

Είναι η θέση των δικηγόρων των αιτητών ότι η επίδικη απόφαση πάσχει για τους πιο κάτω λόγους:

- 25 1. Οι καθ' ων η αίτηση απέδωσαν υπέρμετρη βαρύτητα και υιοθέτησαν τη σύσταση του Διευθυντή, η οποία δεν ήταν αιτιολογημένη.
- 30 2. Οι καθ' ων η αίτηση παραγνώρισαν την αξία, προσόντα και αρχαιότητα των αιτητών στα οποία υπερεπέρουσαν καταφανώς του ενδιαφερομένου μέρους.
3. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση λήφθηκε κατόπιν πλάνης περί τα πράγματα και το νόμο.
- 35 4. Οι καθ' ων η αίτηση παρέλειψαν να προβούν στη δέουσα έρευνα κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος ικανοποιούσε τα σχέδια υπηρεσίας.

40 Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή στην προσφυγή 587/88 πως το ενδιαφερόμενο μέρος δεν πληρούσε το απαιτούμενο από τα Σχέδια Υπηρεσίας προσόν (1) της δετούς τουλάχιστον υπηρεσίας στη θέση Ανώτερου Ελεγκτή Μεταφορών, 2ης Τάξης. Σχετικά με το προσόν τούτο υπάρχει η ακόλουθη σημείωση στο Σχέδιο Υπηρεσίας, η οποία αναφέρει ότι:

"Σημ.: Για την πρώτη πλήρωση της θέσης, μετά την έγκριση του παρόντος Σχεδίου Υπηρεσίας, μπορούν να ληφθούν υπόψη και υποψήφιοι που δεν έχουν δετή υπηρεσία στη θέση Ανώτερου Ελεγκτή Μεταφορών, 2ης Τάξης, αλλ' έχουν δετή τουλάχιστο συνολική υπηρεσία στις θέσεις Ανώτερου Ελεγκτή Μεταφορών, 2ης Τάξης και Ελεγκτή Μεταφορών, 1ης Τάξης."

5

Ο δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε στην γραπτή του αγόρευση πως το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε στην προσωρινή θέση Ελεγκτή Μεταφορών, 1ης Τάξης, την 1/11/1976 και όχι σε μόνη θέση στην οποία διορίστηκε πολύ αργότερα και συγκεκριμένα μόνο την 1/5/83 και ως εκ τούτου κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν κατείχε ούτε το προσόν (1), όπως διευκρινίζεται στη Σημείωση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης.

10

15

Αναφορικά με τον πιο πάνω ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή, έχω να παρατηρήσω τα ακόλουθα: Ο ορισμός του όρου "δημόσιος υπάλληλος" δίνεται στο άρθρο 2 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου, Ν. 33/67 και σημαίνει "τον κατέχοντα δημοσίαν θέσιν είτε μονίμως είτε προσωρινώς είτε αναπληρωματικώς". Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Constantinos Savva and Another v. Public Service Commission* (1988) 3 C.L.R. 102, είχε ειπωθεί πως, σύμφωνα με το πιο πάνω άρθρο του Ν. 33/67, καμιά απολύτως διάκριση δε δημιουργείται μεταξύ υπαλλήλου κατέχοντος δημοσία θέση είτε μόνιμα είτε προσωρινά. Το σχετικό απόσπασμα από την πιο πάνω απόφαση βρίσκεται στις σελίδες 110 και 111 και αναφέρει τα ακόλουθα:

20

25

"We also agree with the conclusions reached by the learned trial Judge that under section 2 of the Public Service Law, no distinction is made between holding a post on a temporary or permanent basis.

30

Under section 2 of the Law 'post' is defined as meaning a public post and 'a public post' is defined as a post in the public service. 'Public service' is defined as follows:

35

'public service' means any service under the Republic other than the judicial service of the Republic or service in the Armed or Security Forces of the Republic or service in the Office of the Attorney-General of the Republic or the Auditor-General or the Accountant-General or their Deputies or service in any office in respect of which other provision is made by law or service by persons whose remuneration is calculated on a daily basis.'

40

Useful reference may be made in this respect to the case of **Menelaos Georghiades v. Republic** (1966) 3 C.L.R. 827 at pp. 846, 847."

5 Η αρχή αυτή υιοθετήθηκε και στην απόφαση **Glafkos Georghiou and Others v. Republic** (1988) 3 C.L.R. 2473, όπου δίνεται επίσης και ο ορισμός του όρου "υπηρεσία". Στις σελίδες 2480 και 2481 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα σχετικά:

10 "I have no reason to disagree with the Judgment of the Full Bench, in which I participated. The applicants, however, were not holding before 8th November, 1985, either a permanent or a temporary post. They were simply performing duties on a casual basis. They had not been appointed by the Public Service Commission. The definition in Law 160/85 is a special definition
15 for the purpose of that Law only and has no relevance for the purpose of the construction of the scheme of service in this case.

20 'Service' is clearly distinguished from experience, the latter term containing the notion of knowledge acquired through acting in a certain capacity. Experience may be acquired by discharging duties.

25 'Service' in the context of the scheme of service means service as defined in section 2 of Law 33/67, after the appointment of a public officer by the Public Service Commission."

30 Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε διοριστεί στην προσωρινή θέση Ελεγκτή Μεταφορών, 1ης Τάξης, την 1/11/76 και από τις 15/11/83 κατέχει τη μόνιμη θέση Ανώτερου Ελεγκτή Μεταφορών, 2ης Τάξης. Το ενδιαφερόμενο μέρος πληρούσε το προσόν (1) του Σχεδίου Υπηρεσίας και η ερμηνεία που δόθηκε από την Επιτροπή ήταν εύλογα επιτρεπτή. Γι' αυτό το Δικαστήριο δε θα επέμβει. (Βλέπε **Papaleontiou v. Republic** (1987) 3 C.L.R. 211.)

35 Θα προχωρήσω στην επόμενη εισήγηση των δικηγόρων των αιτητών που άπτεται του θέματος των συστάσεων του Διευθυντή. Η σύσταση του Διευθυντή προσβάλλεται και από τους δύο αιτητές για το λόγο ότι αυτή βρισκόταν σε αντίθεση με το περιεχόμενο των φακέλων, δεν ανταποκρινόταν στην πραγματική αξία των υποψηφίων, έπασχε λόγω έλλειψης αντικειμενικότητας και αμεροληψίας και δεν έγινε καμιά αναφορά στους υπόλοιπους υποψηφίους, πα-
40 ρά μόνο στο ενδιαφερόμενο μέρος ο οποίος συστήθηκε σαν ο μόνος κατάλληλος. Αναμφίβολα η σύσταση Προϊσταμένου Τμήματος

είναι ένα σοβαρότατο στοιχείο κρίσεως από αυτά που συνθέτουν την αξία του υποψηφίου και δε μπορεί να παραγνωριστεί από την Επιτροπή χωρίς να δώσει ειδική αιτιολογία. (Βλέπε *Theodosiou v. Republic* 2 R.S.C.C. 44, *Ioannou v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 61, *Δημοκρατία ν. Πέτρον Παπαμιχαήλ* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823, *Μάριος Μουρτζής ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1615, *Έλενα Σταύρου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1206.)

5

Είναι ακόμα εμπεδωμένη αρχή στη νομολογία ότι οι συστάσεις του Διευθυντή τμήματος θα πρέπει να συνάδουν με τις εκθέσεις και τα άλλα συναφή στοιχεία των φακέλων. Εάν αυτές έρχονται σε αντίθεση με την εικόνα που παρουσιάζουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, θα πρέπει να παραγνωρίζονται ή να δίδεται σ' αυτές περιορισμένη βαρύτητα ανάλογα με την έκταση της ασυμφωνίας. (Βλέπε *Lardis v. Republic* (1967) 3 C.L.R. 64, *Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, *Republic v. Koufettas* (1985) 3(C) C.L.R. 1950, *Σάββας Κυπριανίδης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 3101, *Ioannides and Others v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 278, *Πλαστήρας Χριστοφίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1367)

10

15

20

Στην υπό κρίση υπόθεση η εικόνα που εμφανίζουν οι εκθέσεις των υποψηφίων για την περίοδο 1983-1987, την οποία έλαβε υπόψη και κατέγραψε στα πρακτικά της συνεδρίασης της ημερομηνίας 15/4/88, η Επιτροπή ευνοεί κατάδηλα το ενδιαφερόμενο μέρος Πάτροκλο Κυθραιώτη. Ο αιτητής Αρίσταρχος Καψοσιδέρης εβαθμολογείτο για όλα αυτά τα έτη σαν "Καλός". Όσον αφορά τα προσόντα, τα οποία η Επιτροπή έλαβε υπόψη, όπως φαίνεται και στα σχετικά πρακτικά της επίδικης απόφασης, είναι κάτοχος πτυχίου της Νομικής Σχολής Αθηνών. Όσον αφορά την αρχαιότητα, η Επιτροπή σημείωσε πως αυτός κατατάσσεται πρώτος.

25

30

Ο δικηγόρος του πρόβαλε τον ισχυρισμό πως ο Διευθυντής του Τμήματος λόγω προσωπικών διαφορών του με τον αιτητή δεν αξιολόγησε ορθά την προσφορά του στη Δημόσια Υπηρεσία με αποτέλεσμα να έχει χαμηλή βαθμολογία και πως, με το να παραλείψει να εκφέρει τις απόψεις του για όλους τους υποψηφίους, ενήργησε μεροληπτικά υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους.

35

Μια διοικητική πράξη ακυρώνεται εάν είναι προϊόν προκατάληψης ή αποδειχθεί έλλειψη αμεροληψίας και είναι βασική αρχή πως τα όργανα που συμμετέχουν σε οποιαδήποτε διοικητική διαδικασία πρέπει να εμφανίζονται ότι ενεργούν αμερόληπτα. Όμως η έλλειψη αμεροληψίας θα πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βε-

40

5 βαιότητα από γεγονότα που προκύπτουν από επίσημα έγγραφα ή από ασφαλή συμπεράσματα τα οποία να συνάγονται από τέτοια γεγονότα και αναπόφευκτα η προκατάληψη εξαρτάται πάντοτε από τα γεγονότα της κάθε υπόθεσης. Το βάρος της απόδειξης έχει
 10 εκείνος που ισχυρίζεται την ύπαρξη προκατάληψης. Ο αιτητής που είναι το πρόσωπο που εγείρει το ζήτημα πρέπει να παρουσιάσει συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά για θεμελίωση εχθρικής διάθεσης και προκατάληψης. (Βλέπε *Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, *Soteriadou and Others v. Republic* (1983) 3(B) C.L.R. 921, *Κωνσταντίνος Σάββα ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2037, *Ioannides and Others v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 278.) Το Δικαστήριο με βάση τα ενώπιόν του στοιχεία και το υλικό το οποίο υπάρχει στους σχετικούς φακέλους της διοίκησης, βρίσκει ότι ο αιτητής Άριστος Καψοσιδέρης δεν απέδειξε πως ο
 15 Διευθυντής κ. Αναστασιάδης ήταν προκατελιημμένος εναντίον του. (Βλέπε Κυριακόπουλου "Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον" Μέρος Γ, Τέταρτη Έκδοση, σ. 140).

20 Όσον αφορά τον αιτητή Νίκο Φοινικαρίδη, αυτός παρουσιάζεται σαν "εξαιρετος" για όλη την υπό κρίση περίοδο 1983-1987 και δεν παρουσιάζει ουσιαστική διαφορά στην επί μέρους βαθμολογία από το ενδιαφερόμενο μέρος. Αυτός δεν είναι κάτοχος Πανεπιστημιακού διπλώματος και είναι Associate Member of The Chartered Institute of Transport. Από πλευράς αρχαιότητας προηγείται του ενδιαφερομένου μέρους κατά δύο μήνες περίπου και η αρχαιότητα αυτή είναι, σύμφωνα με τη νομολογία, τόσο ασήμαντη
 25 ώστε να μη λαμβάνεται υπόψη. (Βλέπε μεταξύ άλλων, *Georghiou and Others v. Republic* (1988) 3(A) C.L.R. 678, *Ioannides and Others v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 278).

30 Η βαθμολογία του ενδιαφερομένου μέρους για τα τελευταία πέντε χρόνια, και όχι μόνο, ήταν εξαιρετη. Είναι κάτοχος πτυχίου των Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών και μέλος του Chartered Institute of Transport.

35 Είναι εμπεδωμένη αρχή στη νομολογία ότι δεν υφίσταται υποχρέωση εκ μέρους του διευθυντή ν' αναφερθεί και σε υποψηφίους που δεν είχε πρόθεση να συστήσει. Στην απόφαση *Α. Φωτίου και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2622, ειπώθησαν σχετικά τα εξής:
 40

"..... όπως έχει νομολογηθεί δεν είναι απαραίτητο για τον Τμηματάρχη να κάμει ειδική αναφορά κατά τις συστάσεις του σε όλους τους υποψηφίους, αλλά είναι αρκετό εάν αναφερθεί μό-

νο στους υποψηφίους που συστήνει (βλέπε *Ταπάκης v. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 450 στη σελ. 456, *Κωνσταντίνου v. Δημοκρατίας* (1980) 3 Α.Α.Δ. 551 στη σελ. 561)."

Επίσης βλέπε για το ίδιο θέμα, *Σάββας Κυπριανίδης v. Δημοκρατίας* (1989) 3(Ε) Α.Α.Δ. 3101 η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί. 5

Παρόλο που ο Διευθυντής εξέφρασε τη γνώμη του με τρόπο συνοπτικό και σύστησε για προαγωγή μόνο το ενδιαφερόμενο μέρος, εντούτοις δεν παραπλάνησε ούτε μετέδωσε λανθασμένη εικόνα στην Επιτροπή ως προς την καταλληλότητα του ενδιαφερομένου μέρους. Αναμφίβολα, οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή δεν αφίσταντο του περιεχομένου των εμπιστευτικών εκθέσεων. Επίσης, όπως συνάγεται από τα πρακτικά, η Επιτροπή διερεύνησε και η ίδια τα στοιχεία, σημείωσε τη βαθμολογία από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, καθώς και την αρχαιότητα των υποψηφίων και γενικά συνεκτίμησε όλα τα νόμιμα κριτήρια πριν καταλήξει. 10 15

Το ζήτημα της αρχαιότητας του αιτητή Άριστου Καφουσιδέρη δεν είναι από τα στοιχεία εκείνα που δημιουργούν έκδηλη υπεροχή. Είναι γεγονός πως ο αιτητής είναι κατά επτά χρόνια αρχαιότερος του ενδιαφερομένου μέρους. Αλλά το στοιχείο αυτό δε θεμελιώνει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. Η αρχαιότητα διαδραματίζει ρόλο όταν τα άλλα στοιχεία είναι ίσα. 20 25

Οι αιτητές σε περιπτώσεις όπως αυτή, απαιτείται να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα περιστατικά της υπόθεσης, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή και ότι η Επιτροπή έχει ασκήσει ορθά τη διακριτική της εξουσία. Το Δικαστήριο τούτο επεμβαίνει στο έργο του διοικητικού οργάνου για την επιλογή του καλύτερου των υποψηφίων μόνο όταν το όργανο υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής του εξουσίας, πράγμα που συμβαίνει όταν ο αιτητής αποδείξει ότι υπερτερεί κατάδηλα από το πρόσωπο που έχει διοριστεί ή προαχθεί σύμφωνα με τα καθιερωμένα στοιχεία κρίσεως, δηλαδή, την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα, πράγμα που δε συμβαίνει στην προκειμένη υπόθεση. Με το υλικό που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή, η απόφαση να προάξει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ήταν λογικά επιτρεπτή. (Βλέπε μεταξύ άλλων, *Christou and Others, R.S.C.C. 1, Georghiades and Another v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 257, *Georghiou v.* 30 35 40

Republic (1976) 3 C.L.R. 74, *Soteriadou and Others v. Republic* (1983) 3(B) C.L.R. 921.)

5 Για τους πιο πάνω λόγους οι αιτήσεις απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.